

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natise enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Udeležba na I. slov. katoliškem shodu.

Razposlali smo vabilo na vse katoličane po slovenskih deželah na I. slovenski katoliški shod v Ljubljani. Odgovori na to vabilo so v obče za katol. shod ugodni in prijazni. Nadejati se je torej obilne udeležbe. Zato glavni osnovalni odbor tukaj objavi pogoje za udeležbo na I. slov. katol. shodu: Kdor se hoče udeleževati I. slov. katol. shoda, mora imeti vstopnico, glasečo se na njegovo ime. S to vstopnico ima prost vstop k vsem odsekovim sejam in slavnostnim shodom. Vsakdo se pri vходу v dvorano reditelju skaže z vstopnico. Za žene se bodo izdajale posebne vstopnice za slovesne seje. Kdor se misli vdeležiti I. slov. katoliškega shoda, naj se oglasi za vstopnico do 15. avgusta in sicer neposredno pri glavnem osnovalnem odboru v Ljubljani ali pa posredno pri lokalnih odborih in čč. gg. župnikih, kateri naj blagovolé vsaj do 15. avgusta t. l. doposlati glavnemu osnovalnemu odboru v Ljubljano imenik oglašanih udeležencev iz svojega kraja, oziroma fare. Pisarna glavnega osnovalnega odbora je v Ljubljani v stolnem župnišču, Semeniske ulice 2, II. nadstropje.

Z ozirom na prostovoljne darove se je cena za vstopnico znižala ter velja eden goldinar za osebo. S tem se poravnajo veliki stroški za I. slov. katol. shod. Kdor želi prejeti tiskano poročilo o I. slov. kat. shodu, naj priloži v ta namen za jedno še 50 kr. in poročilo se mu svojedobno pošlje na dom. Kdor želi, da mu osrednji pripravljalni odbor v Ljubljani preskrbi prenočišče, naj to razločno pri oglasu naznani. Račun za stanovanje poravna vsakdo sam. Kdor se želi udeležiti skupne večerje (banketa) v sredo večer, naj to pravčasno naznani in naj vplača za osebo 1 gld. 50 kr. brez pijače. Ako se oglasi zadostno število udeležencev, napravi se v četrtek dne 1. septembra poseben vlak na Bled.

Vstopnice bode od 15. avgusta počenši pošiljal

glavni osnovalni odbor v Ljubljani po tistem potu, kakor se je kdo oglašil. Da se ohrani pri razpošiljanju vstopnic pravi red, je neobhodno potrebno, da vsakdo naznani razločno, svoje ime, priimek in stan ter zadnjo pošto. Tudi naj po vrsti zapiše razločno, kaj želi n. pr. vstopnico, poročilo, stanovanje, banket itd. ter naj temu pismu na odbor priloži dotične svote. Na prepozna oglašila se bode odbor le toliko časa oziral, dokler ne bo dopolnjeno določeno število udeležencev.

Prosimo vse rojake, zlasti pa slavne lokalne odbore in čč. gg. duhovnike, da nas podpirajo pri tem težavnem poslu, ter delujejo na to, da se prvi slov. kat. shod izvrši vspešno in častno za našo domovino!

Glavni osnovalni odbor.

Poslovenjevanje ali ka-li?

Sedaj se vršijo v državnem zboru razprave o vravanji denarja. Da dobimo nove denarje, o tem ne dvomi nihče; tudi v državnem zboru vedó poslanci, da je stvar gotova, vendar pa še govorijo zoper njo ali pa tudi zanjo, kakor pač kateri izmed njih misli, da vgođi najboljše svojim volicem. Da v tej besedni praski ne manjka g. poslanec za Celje, to umeje vsak, kdor pozna dr. Foregger-ja plitvo glavo. V tej razpravi še pač lahko človek reče katero, da je »brez glave«, če nazadnje le glasuje za načrte vlade. Tacih rečij si »častiti« poslanec za Celje ne da dvakrat reči in zato je bil na malo opazko prof. Šukljeja kar po konci ter mahne po vladi, češ, da ona poslovenjuje spodnje Štajarsko. Na to kaže neki, da je mestnemu uradu v Celji zaukazala, naj slovenski uraduje, privolila je nadalje, naj se ustanovi slov. hranilnica v Celji na škodo nemški tēr se je celo udala slov. poslancem v roke, ko je imenovala dr. Abrama za ministerijalnega svetnika, štajarskim Nemcem pa je s tem jako razdražila živce.

To je »častiti« rekel ter se vsedel, češ: sedaj sem pa ji dal, tej slovenski vladi! Ali ni dolgo sedel na svojih lavorikah, kajti dr. Gregorčec mu je koj drugo jutro izmaknil lavorike ter mu mesto njih položil precej rez-

kih kopriv. Kakor se bere v zapisniku drž. zbora, bile so beseda dr. Gregorčca te-le: Gospod poslanec za mesto Celje je v svojem včerajšnjem govoru izgovoril nekatere reči, ki jih mi, od slov. strani, moramo popraviti, kakor se jim spodobi. On je rekel, da se poslovenjuje spodnje Štajarsko, ali spodnje Štajarsko je v svoji ogromni večini slovensko in kar je slovensko, to ni, da se dela še le slovensko. Rekel je, da se je okr. sodnija v Celji poslovenila. V resnici je pa nedavno dež. sodnije svétnik, pl. Wurmser prevzel vodstvo mestne sodnije, ali ta ni Slovenec, tudi ni prijatelj Slovencev, temveč on je velik prijatelj dr. Foreggerja in njegove stranke.

Gospod dr. Foregger je nadalje trdil, da se poslovenjajo uradniki v Celji, a resnica je, da še okr. glavarstvo v Celji ni nikdar imelo slov. glavarja. Sedanji okrajni glavar se je imenoval v tej hiši že večkrat in še tovrneje je iskal po Vojniku nemških otrok, da bi napravil ondi nemško šolo. — Isti poslanec za Celje je trdil, da se poslovenjuje porotna sodnija v Celji. Sedanji predsednik okrožne sodnije še ni dolgo na tem mestu, on ni izmed naše stranke, toda na glasu je, da je nepristranski sodnik. Iz tega pa prihaja, da se drži strožje postav, da ne ovira, naj pride iz 400.000 Slovencev tudi kje kateri v vrsto porotnikov.

Dr. Foregger je nadalje trdil, da sta se poslovenila okr. zastop in zbornica c. kr. notarjev. Resnica pa je, da so dobili Slovenci še le pri zadnjih volitvah večino, kakor jim dohaja in so mislili, da bodo Nemci delovali v tem zastopu z njimi ravno tako, kakor so Slovenci, dokler so bili Nemci v večini. To se ni zgodilo: nemški liberalci so doslej še ušli vselej. Če je dr. Foregger trdil, da so se ljudske šole poslovenile tako, da so se nemščini pokazala vrata, je resnica le to, da na spodnjem Štajarskem ni nobene ljudske šole, v kateri bi se ne učilo nemški ter je v vsaki ljudski šoli nemški jezik najmanj učni predmet, v večini ljudskih šol naših pa je, proti vsem vzgojevalnim pravilom, nemški jezik celo poučni jezik.

Poslanec dr. Foregger je trdil, da je vlada mestni občini v Celji ukazala, naj uraduje slovenski. Resnica pa je, da se v tej občini uraduje vselej le nemški in tako tudi v prihodnje. Ali pred kratkim je vlada v nekem slučaju namignila obč. uradu, naj se drži člena XIX. državnih postav ter naj rešuje slov. vloge slovenski. Pretek pa ni resnica, da se na spodnjem Štajarskem nemščina zatira. Malo je število pravih Nemcev ondi in vsi so se skorej le-sem preselili, ali godi se jim mnogo bolje, kakor nam, saj imajo tri gimnazije, eno višjo realko in nemščina se uči v vseh šolah vsaj kakor učni predmet. Ko bi mi Slovenci imeli to, bili bi zadovoljni, ali žal, da tega nimamo. Tako torej ni resnica, kar je dr. Foregger trdil, da se pri nas poslovenjuje, na robe, pri nas se slej, ko prej ponemčuje.

Žal, da g. dr. Gregorčec v tem ni povedal nič novega, ampak le staro resnico je postavil nasproti ne več novi neresnici nemške gospode, kakor je »častiti« poslanec za Celje.

Cerkvene zadeve.

Nova Marijina cerkev frančiškanov v Mariboru.

Številka 49. lanskega »Gospodarja« je prinesla poročilo o zgodovini čudodelne podobe Matere Milosti v frančiškanski cerkvi Mariborski. Pisatelj je svoje poročilo posnel po knjižici vlč. očeta Miklavža Meznariča, in je živo spodbujal pobožne častilce Marijine, naj pripomajajo po svojih močeh, da se postavi nov božji hram,

katerega je že bilo davno krvavo treba. Ravno tisti namen ima drug droben spis: »Pobožnost v čast sv. device in mučenice Filumene, čudodelnice 19. veka«. Veliki oltar v novi cerkvi bo namreč posvečen Materi Milosti, izmed stranskih oltarjev pa eden sv. Antonu Padovanskemu, drugi sv. Filumeni. Za vse dobrotnike se vsak mesec ena sv. maša Vsegamogočnemu daruje; pa tudi drugih duhovnih dobrot postanejo z miloščino svojo deležni. Društvu, osnovanemu za zidanje cerkve, je pristopilo do zdaj blizo 4000 udov, ki vplačujejo na mesec najmanj pet krajcarjev. Tako se je nabralo v dveh letih 40.000 gld. Hvala bodi Bogu! Ko je prišlo od gosposke, duhovske in posvetne, potrebno dovoljenje, izročilo se je delo Dunajskemu slovečemu mojstru Schmalzhofnerju. To vam je mojster! Ne samo, da svoje delo zastopi, tudi kristjanski človek je od pete do glave. Vsak dan morajo delalci pred pričetkom dela svojo pobožnost opraviti; z molitvijo se tudi delo konča. Kletve pa naš mojster ne trpi, vsakega preklinjevalca takoj izplača in pa pot na cesto mu pokaže. To je veselo in krščansko!

Koliko bo pa za zidanje cerkve denarjev treba in kje jih bodo ubogi oo. frančiškani dobili? Treba bode blizo dve sto tisoč goldinarjev in še nekaj črez, da se postavi romarska cerkev Marijina in pa dosti prostoren samostan. Kje se bo toliko denarjev vzelo? Ubožni menihi se pač ravnaajo po izgledu svojega očaka, sv. Frančiška, ki je na Boga in na dobre ljudi zaupal, pa ni bil nikdar zapuščen. Tudi pri stavljnji nove cerkve je božji blagoslov prav očiten. Zidarski mojster je rekel, da bo lesa treba za več, ko 20.000 gld. Po naročilu častitega gospoda gvardijana se poda samostanski brat Rok na zeleno Pohorje lesa pobirat. Velč. gospodje župniki so ga prijazno podpirali in tako se mu je z božjo pomočjo posrečilo, da je samo pri Devici Mariji v Puščavi dobil stavbinskega lesa za tri velike železniške vozove. Pošteni Rušanci niso hoteli zaostati, in tudi visoka Ribnica je pokazala, da so njeni prebivalci pobožni in premožni ter darežljivi. S solzami v očeh jih brat Rok hvali, da mu niso samo lesa prav obilo podarili, še v suhih denarjih je nabral med njimi blizo 130 gld. Ne dvomimo, da se še bodo druge župnije za deročo Dravo enako slavno obnesle. V resnici so pa očetje frančiškani podpore potrebni in pa tudi vredni. Eden častivrednih spovednikov njihovih so letos o veliki noči spravili skupaj ogromno število spovednih listov in to iz 64 far domače škofije.

Samostansko zidovje že za eden seženj iz zemlje gleda in vsak dan je pri delu gotovo sto ljudij. Za cerkev je že tudi prostor odmerjen in bodo milostljivi in prečastiti naš knezoškof Mihael na dan sv. Ane prvo-krat lopato v zemljo zasadili, potem se pa bo z božjo pomočjo dalje kopalo in zidalo, dokler dela srečno ne doženemo, Bogu v čast in slavo, Materi Milosti, sv. Antoniju in sv. Filumeni v spodobno zahvalo za toliko nebeških dobrot. Pridite toraj dne 26. julija k veseli svečanosti, ljubi pobožni rojaki moji! Da ne pridete s praznimi rokami, to prav dobro ve, ker Vas dobro pozna, Vaš prijatelj

Dr. Jožef Pajek.

Nove orglje pri Sv. Ilju v slov. goricah.

Dne 3. julija bile so posvečene in cerkveni rabi izročene prelepe nove orglje pri Sv. Ilju. Delo sta prav mojstersko izvršila vrla domača umetnika brata Zupan v Kamni gorici pri Kropi (Gorenjsko). Delo stane 2400 gld. ter bode še poznim rodovom pripovedovalo o požrtvovalnosti župnika č. g. M. Kelemine in vernih, Bogu in dušnemu pastirju svojemu vdanih župljanov lepe Šentiljske župnije.

Orglje imajo 987 piščal, deloma lesenih, deloma

cinastih, koje so v 15 pojočih spremenov razvrstene. Razun tega nahajaš v orgljah troje postranskih vijakov in tri zbiralnike. Orglje imajo dva manuala in pedal. V manualih je po 54 tipk, (od c—f) v pedalu 27 tipk (od c—d).

V prvem manualu pojejo naslednji spremeni: 1. principal 8'; 2. bordun 16' (daje orgljam posebno mogočen in veličasten glas); 3. gamba 8'; 4. gedeckt 8'; 5. octave 4'; 6. gemshorn 4'; 7. Cornett, trojen; 8. Mixtura, trojna 2'.

V drugem manualu nahajaš: 9. Geigenprincipal 8'; 10. Flûte harmonique 8'; 11. Aeoline 8'; 12. Flûte octaviante 4'.

Pedal: 13. Principal-bas 16'; 14. Subbas 16'; 15. Octavbas 8'.

Postranski vlaki: Manualkoppel, zveže prvi manual z drugim; Pedalkoppel, zveže pedal s prvim in z drugim manualom; Octavkoppel, kombinuje oktave na desno. Zbiralniki: Piano, mezzoforte in fortissimo.

Že iz omenjenega načrta (dispozicije) orgelj strokovnjak lahko uvideva, da ni mojster-skaza, kakor jih žal, da le premnogo imamo, orgelj izumil in izvršil, temuč temeljito izobraženi umetnik. Kar se notranje sestave orgelj tiče, moramo reči, da sta umetnika tudi najnovejše iznajdbe v tej stroki porabila ter je vse tako trdno, lepo in vestno izdelano, da je veselje videti. Omara je jedna ter cerkvi primerno izdelana. Pred omaro je igralnik, igralec toraj gleda k oltarju. Na dnu orgelj je meh z jednim zajemalnikom. Da je dotok sape vedno enakomeren, nahaja se v orgljah eden regulator. Ne čutiš tedaj niti najmanjšega treslja, pa tudi prideš iz pleno v eden sam ton nežnega sprema. Orglje so po novem sistemu, na stoške izdelane, toraj vsak glas prejema sapo iz posebne kancele ali cevi. Ventilčki in sploh vsa mehanika je tako skrbno pousnjena, da ni čuti najmanjšega ropota. Polne orglje napravijo mogočen, veličasten utis, cerkvi primeren. Nežni spremeni očarajo poslušalca z milim svojim značajem. Kolikorkrat potegneš novi spremen, vselej si z nova in prijetno iznenađen. Intonacija je kaj čista in djal bi, odločna.

Z eno besedo: Akoravno delo nima mnogo spremenov, vendar z dobro vestjo priznavam, da se Iljčani lahko ponašajo, da imajo sedaj najboljše orglje v naši škofiji.

Vsem cerkvenim predstojnikom bodita tedaj brata umetnika toplo priporočena. Ne morem pa končati pričujoče recenzije orgelj, da ne prosim vseh č. gg. cerkv. predstojnikov, naj nikar ne gledajo pri naročevanju novih orgelj na denar, temuč na izvršitev dela. Dobro orglje mnogo stanejo, a so zato trajne. Mojstri-skazi Vam pa za malo denarja slabe orglje napravijo, koje že čez leto in dan po novih kličejo!

—r—

Gospodarske stvari.

Zoper peronosporo.

Drugo škropljenje goric zoper peronosporo je na času. Za to pa se pripravi zmes iz 100 litrov vode, $\frac{1}{2}$ kg. čiste galice in 2 kg. gašenega apna. Bakreni vitriol ali galica se raztopi v škafu vode, apno pa se prenapravi in apneno mleko s tem, da se priliva vode, poprej pa se mora apno presejati, da ne ostane v njem peska in druge nesnage, sicer trpi škropilnica in je delo sploh težavniše. Vse to se potem zmeša in dobro premeša vselej, predno se nalije škropilnica.

Škropiti se ne sme v času, ko je listje mokro, torej ne v rosi in ne hitro po dežji. Nasproti pa se

sme škropiti ves dan, tudi v solnci, vendar se mora škropiti na drobne kapljice in kolikor je mogoče, vsaki listič. Za drugo škropljenje je treba na eden oral gorice po 400 litrov in če je treba še škropiti v tretje, po 500 litrov zmesi. Vsakokrat pa se mora škropilnica potem dobro izumiti, da ne ostane v njej kaj zmesi.

Korist škropljenja pa je ta-le: Listje ne ovne pred časom in zato lahko opravlja svojo službo do pozne jeseni pri trsji. Tako dozori lepo, kakor grozdje, tako tudi les trsov. S tem pa se doseže, da tudi zima ne škoduje trsju in spomladi imamo zdrave trte — upanje, da bode v jeseni kaj trgati na njih.

Kako naj skrbimo za čistost kože pri konjih, posebno pri žrebetih?

Dasiravno je obče znano, kako važna da je koža za ves živalski organizem, vendar se še vse premalo skrbi za nje čistost in čilost. Toda to zanemarjenje se hudo maščuje, zakaj koža ni le izvrstna odeja za notranje rahleje živalske organe, marveč po veliki množici mišic in živcev upliva ona tudi na prebavljanje in posebno dihanje. Dihanje se ne vrši le s plučami, kakor bi menda kdo mislil, temveč velik del dihanja prevzame koža, ki s svojimi mnogobrojnimi luknjicami iz zraka sprejema kislec, a ravno po istem potu oddaja ogljenčevo kislino iz notranjega telesa. A recimo, da so se te ravno imenovane luknjice kakor koli zadelale, tedaj se koža pri dihanju ne udeležuje in prepušča to veleimenitno opravilo edinim plućem. Ako mora tako zanemarjeno živinče — govorimo pa posebno o žrebetih — razun tega bivati v zaduhlem hlevu, tedaj tudi pluća ne morejo oskrbovati dihanja in kaj je naravnejše, kakor da uboga žival postane mršava in medla in se ve, da tudi ne more onega dela opravljati, katero se zahteva od čilih konj.

Navadno se pravi, da se že na dlaki vsake živali spozna, koliko da je zdrava. To je čisto prav, in vendar se tolikokrat greši proti temu reku, saj smo že po gostem videli, kako ljudje konje celo zimo v zaduhle, tesne hleve tlačijo, kako jih pustijo v blatu in gnojšnici, meneč, da jim tako ohranijo potrebne toplote, o kateri trdijo, da žrebetom jáko ugaja in stori, da debela postanejo. V gnojšnici pa jih pustijo za to, naj bi jim ta gnojšnica mrčes odpravila. Kakšni čut pač mora pri takem pogledu prevladati umnega konjerejca! Le kadar se je že preveč blata nasadlo na kožo, sprevidijo taki ljudje, da bi bilo menda vendar dobro ga odstraniti. A kako nepraktično, da celo krivo se tu ravna! Ubogo živinče drgnejo z ostrim gladnikom, ki kožo draži in poškoduje in posledica takemu ravnanju je, da se zlo le še povekša.

Se ve, da konjem na paši ali na polji pri delu čisti že deloma veter, deloma dež in solnce kožo in je torej ni neobhodno treba še posebej oskrbovati; vendar pa tudi tukaj ne bi škodovalo nekoliko več skrbljivosti. Kaj druga je pri žrebetih, ki so navadno v hlevu in jim je torej treba kožo bodi-si s slamo, bodi-si z lesno paveljo drgniti in jo vzlasti tudi mrčesa varovati. Pred vsem pa bodi ležišče suho in mehko, da se konji ne onesnažijo, pač pa si dovolje počinejo. Slednjič še omenimo, da je kaj koristno konje v poletni vročini kopati, tako se jim osnaža koža, in celi organizem se čudno pokrepča.

Sejmovi. Dne 22. julija v Ivniku, pri Sv. Heleni (župnije Šmarijske) in v Mariboru. Dne 25. julija v Lipnici, v Žitlah, na Valci, Slov. Bistrici in v Žalci. Dne 26. julija v Framu, in v Laškem trgu. Dne 30. julija v Kostrevnici in v Poličanah.

Dopisi.

Iz Bohove na Dravskem polji. (Po volitvi.)

Dan sv. Petra in Pavla bil je za tukajšnje nemškutarje jako važen, ker je bil odločen za volitev župana. Kakor je marsikomu znano, je večina odbora nemškutarske garde, vendar pa se je tadanji župan Wrehnsnar močno bal, misleč, še celo moji pristaši me ne marajo in utegnili bi z mojega prestola v velikanski propad štrbunkniti. Kako marsikateri nemškutar, znal si je tudi tukajšnji Wrehnsnar z zvijačo svoje pristaše vloviti. Obljubi jim je prav mastno pečenko s pivom za večerjo, ako ga zopet za župana volijo. To je pomagalo in takoj je dobil štiri volilce in eden glas si je sam dal, ter je zopet za tri leta župan postal. A tudi svoji obljudi moral je zvest ostati, ter se po volitvi s svojimi štirimi pristaši poda v gostilno g. Rojka in da nasititi une svoje ljubljence za cela tri leta. Fino je bilo gledati omenjeno gardo, kako jim je telečja pečenka in pivo dišalo, za katero ni trebalo cvenka šteti. Slabo je za kmeta, kateri se da za telečjo pečenko in vrč piva zvoditi. Novo izvoljeni župan prišedši domov, se ve, da veselja poln, da se mu ne bo treba z županovega stola umakniti, nameni se podati k počitku, češ: -saj sem ves čas semkaj pridno »agitiral«, ali joj, žena, ki je med tem časom izvedela, da je nje soprog, novoizvoljeni župan, za večerjo izdal okoli 12 gld., ga prične prav močno z metlo udrihati. Večkrat sem slišal od katere stare ženice, da mora novo poročena žena, preden novi mož vsred hiše vstopi, trikrat po njem z metlo mahniti, ker ima potem ona pri kuretni ali perutnini srečo. Kakor nam je znano, živi že naš župan dolgo časa v zakonu in menda še v tem času ni bil tako srečen, da bi si njegova soproga z metlo na njem sreče iskala, kakor sedaj, ko je na novo župan postal. Čast pa unim trem odbornikom, kateri so sami toliko premožni, da se ne dadó za telečjo pečenko in vrč piva osramotiti. Zatoraj čast, komur čast!

Starški.

Iz Št. Jakoba v Slov. goricah. (Revolucija.)

Čudna reč! Kaj malo je slišati iz skromne slovensko-goriške občine Jakobske. Revolucije pa se boji občinski urad na den 31. julija t. l. Zategadelj je priskrbel obožane može za ta dan. Povabiti žandarje ob takih priložnostih, ko se shaja veliko ljudstva, gotovo ni nič križega. Pa razžaljivo je za nas občane, kako je naš občinski urad za žandarje prosil. V prošnji na okrajno glavarstvo se ve, da v polomani nemščini prosi: Dne 31. t. m. se bo obhajalo žegnanje pri Sv. Jakobu, zategadelj naj bi c. kr. glavarstvo Mariborsko Jareninskim žandarjem naročilo v Št. Jakob nadzorovati priti. Vzrok pa pristavi: »wo lauter raufbolder sein«. Pač lepo skrbita naš predstojnik in njegov stalno nameščeni tajnik za čast in poštenje svojih soobčanov. Kaj si bo neki c. kr. glavarstvo mislilo! Kadar bo kaka komisija v Št. Jakobu, bo gotovo moral uradnik v spremstvu žandarjev priti, ker bi mu le-ti »raufbolderji« zamogli zlate gumbce in borte potrgati. Do sedaj pa so ti gospodje celo drugače mislili. In Jakobčani smo ponosni, da ti gospodje v službenem opravilu zelo radi v naš gostoljubni in mirni kraj grejo. Da brez »raufbolderjev« v nobeni, še tako pridni občini ni, je gotovo, pa da bi pri nas vsi, začeni od predstojnika in njegovega stalnega tajnika pa do zadnjega fantalina »lauter raufbolder« bili, to pa ni res; ter smo do sedaj cerkvene slovesnosti še vselej mirno in spodbudno obhajali. Ako pa se je res bilo kakega pretepa bati, je prejšnji predstojnik g. Fr. W. take »raufboldere« po svojih hlapcih dal v kako štalo zapreti in proces je bil končan ter se čast vsem ohranila. Sklenem in rečem v imenu vseh Jakobčanov, da ne moremo za naprej imeti zaupanja

do takega predstojnika, še manj pa takega tajnika, ki zgolj iz sovraštva do nekih oseb, v uradnih pismih celo občino tako grdo ognusijo. »To je žalostno, kdor ne zna za lastno in svojega bližnjega poštenje skrbeti.«

Od Sv. Janža na Dravskem polji. (Razno.)

Tudi tukaj brez ustmene vojske občinske volitve nismo končali. Dolgo se je sem in tje potiskalo, preden smo znali, kdo da bode odbornik, ali župan, zlasti, ker nam je okrajno glavarstvo prvo volitev ovrгло, in vendar smo še bili precej srečni, ker smo velike nemčurčke v koš pgnali. Župan postal je sopet g. Simon Fras, ali odbor dobil je drugo lice. Namesto napetega Franca Katza je postal obč. svetovalec eden navdušeni prijatelj domovine, namesto Kők-a, je narodnjak Miha Brodnjak, Jaka Scholar je pa torbo za vselej zgubil, o saj ga ne maramo več v odboru! Vsi, kateri so takrat in še bodo odpadli iz obč. odbora, naj si zapomnijo, da Slovan gre na dan. Močno so se narodni volilci trudili, da so do nekaj zmage došli. Posebno nas je razveselila vest, da so tudi g. župnik v odbor izvoljeni. Živeli narodni volilci in čast, komur čast! Omeniti še moram, da se je na zahtevanje narodnih odbornikov g. župan izrazil, da bode odslej le slovensko uradoval, sedaj je še bilo navsprotno na vrhu. Ne vemo, pride-li skoraj do cilja? Neko čudno misel imajo naši obč. odborniki, kajti niso še prišli do te izobraženosti, da bi prevdarili, kako veliko škodo imamo od lova in zajcev. Dragi čitatelj, ne bi mogel človek povrniti s tisoč goldinarjev našim kmetom škode, katero zajci naredijo.

Iz Vržeja. (Naša požarna bramba) je dobila v nedeljo, dne 3. julija novo in po najnovšem smislu izgotovljeno brizgalnico. Ta sesalka je pač jako prilična za nekatere naše nemčurske ognjegasce že za to, da njim pri požaru ne bo več treba kričati: »bosser, bosser!«, ker si sedaj ta sesalka sama vodo pri- naša. Na zgorej omenjeni dan popoldne ob tretji uri so imeli naši ognjegasci vaje in pa poskušnjo z novo sesalno brizgalnico. Pri teh vajah so tudi na trgu več studencev takoj izpraznili. Kadar so prvi in drugi studenec izpraznili, obnesla se je krizgalnica jako dobro, samo ognjegascev, ko so se z brizgalnico pomikali k tretjemu studencu, je rekdo izmed njih kričal, kakor vol: »forberc, nur forberc!« Žal, da se tudi pri nas nahajajo tako zvani po sili Nemci, ali nekateri izmed njih še nikoli niso prave nemške besedice slisali, vendar pa nemški govorijo tako, da sami sebe osmešijo in se ne razumejo. Želeti bi bilo, da bi postali vendar enkrat pametnejši in naj bi popustili nemčurstvo za vselej iz spomina.

Iz Jarenine. (Podoba.) Marsikateri Jareninčan se je dne 22. junija popoldan posolzil, ko je gledal, kako toča klesti po vinogradih in še bolj, kako strašni naliv z nanošeno zemljo zasipava lepo košnjo. Tudi na Petrovo popoldan se je marsikdo posolzil, toda to so bile solze najlepšega veselja, kojega so nam preč. g. dekan napravili. Ob lanski tristoletnici smrti sv. Alojzija smo namreč začeli zlagati za kak tej svečanosti primeren spominek in glej, letos na Petrovo smo v veličastni procesiji prav lep na Dunaju izdelan kip ali štatvo sv. Alojzija iz farovža v cerkev prenesli, naj tam vsakemu obiskovalcu priča, da smo tudi mi sebe in svojo mladino varstvu sv. Alojzija izročili. Sv. Alojzij prosi za nas!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Na nemški levici vedó o neki spremembi v ministerstvu, ne vedó pa, kateri minister iz-

stopi, samo to je pri njih gotovo, da prevzame dr. Plener ministerstvo za državne finance. Po naših mislih pa je sprememba v ministerstvu le »vroča« želja nemške levice. — Več listov na Dunaji poroča novico, da letos ne bode vojaških vaj v Galiciji ter zato svitli cesar ne pride v to deželo. Iz druge strani pa se trdi za gotovo, da na tem poročilu ni nič resnice, pač pa je notranje ministerstvo prepovedalo judom iz Rusije naseliti se v naši državi. Prepoved je bila potrebna.

Štajarsko. V Gradci so imeli nemški turnarji veliko zborovanje in je prišlo tje tudi več krdel turnarjev iz Nemčije. Da se je na tem zboru veliko upilo, pa tudi pilo za nemštvo, lahko nam človek verjame, ne da še posebej to dokazujemo. — Pravi se, da je grof Herbert Bismarek, starši sin trolasega kancelarja, kupil graščino Gornjo Radgono. To je zopet veliko veselje za naše Nemce!

Koroško. Postava, po kateri se naj daje onim učiteljem pokojnina, ki bi v vojski dobili take rane, da bi ne mogli več učiti na kaki ljudski šoli, ni dobila potrjenja od svitlega cesarja. Treba jo bode torej prenarediti. — Na večih krajih so imeli hude nevihte, v Otočah pri Celovci in tudi v labudski dolini pa je strela več ljudij ubila. — Zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda v Libeličah je bilo prav lepo ter se ga je nad 200 kmetov udeležilo.

Kranjsko. Pri čč. Uršulinkah v Ljubljani je višja gospodinska šola za dekleta in jo podpira tudi deželni odbor. Taka šola je jako koristna in želeli je, da jo obiskuje prav veliko slov. deklet. — »Slov. društvo« je imelo v nedeljo shod v Kranji, iz poročila o njem posname se lahko, da tudi na dalje ne smemo upati zjedinenja slov. strank in bode še torej tudi naprej vojska med brati. Dr. Tavčarju se je izrekla zahvala za njegovo delovanje v dež. zboru.

Primorsko. Pri občinskih volitvah v Gorici je zmagala skrajna laška stranka in je te zmage kriv tudi nekaj razpor med Slovenci.

Tržaško. Na ljudskih šolah v Trstu je veliko slov. otrok, vsaj toliko, da bi bilo za-nje treba petero ljudskih šol, zato pa na mestnih ljudskih šolah denejo vse poprek med laške otroke. Tako najlažje zakrijejo veliko število slov. otrok ter pomnožijo število laških.

Hrvaško. Jugoslovanska akademija v Zagrebu se spremeni neki v hrvaško-slavonsko. Tako hoče madjarska pamet, ker tej preseda v imenu beseda: jugoslovanska, še bolj pa to, ker je škof dr. Strossmayer na čelu akademije. »Narodna stranka« priklama gotovo, ako hoče vlada tako spremembo.

Ogersko. Madjarom ni dovolji, da vlada ni brž zaukazala preiskav zoper tiste Rumunce, ki so bili na Dunaji pritožili se zoper madjarsko silo; povrhu pa so pustili še spomenico pri cesarji, le-ta je neki ogerski državi nevarna. Mogoče, toda še nevarniša jej je kruta sila, s katero se delajo ljudje za Madjare.

Vunanje države.

Rim. Nov veleposlanik za nemško cesarstvo je pri sv. očetu Leonu XIII. Oton pl. Bülow. Iz kraja se je reklo, da to poslaništvo preneha, toda če je tudi nemški cesar luterske vere, vendar ima v svoji državi dobro tretjino katoliških prebivalcev. Se ve, da je Bülow katoliške vere.

Italijansko. Minister za državne finance, Grimaldi se kaže zmerom v lepši podobi ter jako dobro uravnava stroške in dohodke, toda primanjkuje mu še vedno denarja in težko, če prežene temo iz državnih blagajnic.

Francosko. Pomorski minister Cavaignac je odstopil, ker so mu očitali, da svoji službi ni kos. Koliko

je to resnično, sicer ni znano, toliko pa je gotovo, da njega niso ubogali poveljniki na vojnih ladijah. Njegov naslednik je nek Burdeau; doslej se ni o njem govorilo, je torej »nov mož«.

Angleško. Čeravno je Gladstone dobil pri novih volitvah večino, vendar sedanja vlada ne misli vzeti koj slova, marveč še počaka, da se drž. zbor snide ter Gladstone pojasni, kako da misli o važnih političnih rečeh Gladstone je zoper tripelalijanco, ne pa tako Salisbury, sedanja vlada.

Nemško. Ali bode leta 1900 svetovna razstava v Berolinu? Enim bi bila po volji, drugim pa ne, kajti razstava v Chicagu bode toliko, da si Nemci ne upajo spraviti enake in torej bolje, če je ne bode. — Na poljskih ljudskih šolah še je sedaj ves pouk nemški, toda ljudje so jako nezadovoljni in upati je, da pride vsaj pri veronauku poljski jezik do svoje pravice.

Rusko. Naravno je, da se v Rusiji govori in piše sedaj le o koleri, kajti število bolnikov raste in je neki že celo nekaj vojakov zbolelo na avstrijskih mejah. Če je to resnica, potem je nevarnost blizu in treba bode naši vladi skrbeti, da zapre meje zoper ruske popotnike.

Srbsko. Med vladarjema, Rističem in Belimarkovičem je prišlo do razpora ter se ne moreta zjediniti, koga da si naj še privzameta za vladarja. Govori se, da bode tretji vladar najhitreje še Pašić, doslej predsednik v drž. zboru, drugi pa so bolj za generala Gruica.

Tursko. Iz Armenije so potegnili nekateri hujšaki na Grško in tamošnja vlada daje jim še celo potuho, vsaj pri turski vladi se tako misli. Vsled tega je turski poslanik Ghalib beg že zapustil Atene, glavno mesto Grške države — znamenje, da so se strune med tema državama že jako napele.

Afrika. Angleška vlada je dosegla, kar je želela v Maroku t. j. trgovinsko zvezo, katera ji daje pravico do trgovine v tamošnjih mestih večjo, kakor jo ima francoska ali katera druga država v Evropi.

Amerika. V Mehiki so izvolili Porfirija Dijaz za predsednika republike. — V državnem zboru v Washingtonu niso vsprejeli načrta za postavbo, ki dovoli denar iz srebra kovati. — Na otoku Sanghi se je vdrlo mesto v zemljo ter je 12.000 ljudij zakopalo.

Za poduk in kratek čas.

Kako so Prusaki rešili Joško.

Napisal J. Sattler.

Marsikateri čitatelj »Slov. Gosp.« se še gotovo spominja vojne leta 1866; morda se je celo sam udeležil tedanjih vojskinih britkostij, bodi-si na jugu z Lahji, bodi-si na severu s Prusaki. Tudi moj prijatelj Jože se je vojeval v nesrečni vojni na Českem. Služil je pri pešcih v 47. polku, ki se je tedaj imenoval Hartung in si je iz večine nabiral moštvo na Slovenskem. Fantje so torej lahko zapeli:

„Mi čvrsti Slovenci smo, gremo na boj,
Za pravdo, za dom, za cesarja.“

Mnogo let je že preteklo od tega; vendar ne more vojaških dogodkov nič izbrisati iz spomina, ker so nenavadni in ker jih vojaki radi pripovedujejo. Tudi moj Jože rad pravi o svojem vojaškem življenju, vzlasti o dogodku, kako so ga oteli Prusaki. Pri tem bode morda kdo majal glavo, češ, to je pač neverojetno, da bi sovražniki rešili kakega avstrijskega vojaka; a vendar je res, o čemer se lahko prepričajo čitatelji, ako blagohotno preberejo nastopne vrstice.

Poslušajmo torej, kaj nam pripoveduje Joško.

I.

Leta 1866 vojaške oblasti niso bile nič kaj izbirčne; vsakdo je bil sposoben za vojaka, posebno pri drugem naboru, če je imel le ravne ude in mogel nositi puško. Tudi na stan se ni oziralo mnogo; obleči je moral belo suknjo slednji, bodi-si kmetski fant, ali študent. Jaz sem bil dijak; vender me to ni oprostilo. Nobena prošnja ni nič pomagala, češ, naj se gospôda usmili vsaj matere, ki je tako željno pričakovala dneva, kadar bo njen sinko zapel novo mašo.

Tedaj pa res vojaški stan ni bila nobena šala. Šest dolgih let je bilo treba neprestano služiti cesarja. Kdo bi pa šel zopet v šolo po tolikih letih! Vrh tega je bila vojna neizogibna. Bismarck je hotel Nemce zjediniti pod žezlom hohencolerskim ali prusko »pikelhavbo«, Avstrijo pa brez usmiljenja treščiti ob tla s »krvjo in železom«. Že prve dni meseca majnika so klicali pri nas in na Nemškem vojake v orožje. Nikakor torej ni bil sladek cesarjev kruh; kajti zadeti bi utegnili kaka pruska svinčenka; potem pa z Bogom vesela primicija in lepa kapelanija.

Marsikomur je znana v Mariboru vojašnica, ki se nemški imenuje »freihauskasarna«; to je ono veliko poslopje, kjer je nekdanj Erazem Tattenbach snoval zaroto zoper cesarja Leopolda. Tu smo se zbirali meseca majnika od vseh vetrov. Vse je mrgolelo vojakov, starih in novincev. Tudi nas dijakov je bilo precej. Najbolj se spominjam kadeta Š., ki je sedaj profesor in slovenski poslanec. Dolgonog je bil in si neprenehoma žvižgal znake ali razne glasove vojaškega roga. Sedaj pa mu požvižgavala minister grof Taaffe in Hohenwarth.

Človek še le postane pravi vojak, kadar obleče vojaško suknjo ali »monturo«; kajti z vojaško obleko mu pride v srce tudi pogum; oboje pa dela vojaka zalega in zanimivega. Meni je dal star narednik ali »feldbebel« kaj lepo obleko. Hlače so bile nekdanj modre; ali vsled starosti so osivlele; segale mi niso celó do gležnja; pri hoji so pa plahutale, kakor brgeše. Nosil jih je menda svoje dni vojak sila debelih beder. Plašč je požoltel in bil popolnoma ogoljen, da se mu je videla slednja nit; gotovo se je že za Radeeka zavijal vanj kak junak. Čevlji ali šolni so bili precej podobni malemu čolnu. Kapica pa mi je kar zlezla čez ušesa. Bil sem zal vojak! Ko bi me ugledale vrane v turšici, zagnale bi gotovo grozno krokanje in bi odletele na vse večne čase.

Da bi se nam »legrutom« bolj omililo vojaško življenje, hodili smo po kruh ali »komis«. Pekel se je v oni hiši, kjer stanuje sedaj stolne cerkve duhovščina. Navadno sem nosil deset hlebov po tistih ulicah, koder sem prej ponosno korakal v šolo s knjigami v roki. Lahko si mislite, kako mi je bilo pri srcu. Ogibal sem se kolikor mogoče vsakega človeka, bojéč se, da me kdo ne spozna in se mi ne zakrohoče na ves glas.

Vadili smo se marljivo vsak dan v hodu in orožju. Tedaj še pl. Sočebčan ni spisal slovenskega vežbovnika; v jedno mer so nam torej zvenele na ušesa prelepe besede: »pavh hinajn«, »prust heravs«, »kolben curik«, »marš — ajne« itd. Tu pa tam je padla tudi kaka robata; n. pr. prekleti »regrut«, ali »štendir«; tako ljubeznivo so nas dijake nazivali desetniki ali »kaproli«.

Vmes je bila tudi šola. Četovodja ali »firar« nam je razlagal, da mora vojak stati pri »haptaku« po koncu, kakor ostrv in da se ne sme ganiti, čeravno bi mu muha odgrizla nos. Učili smo se tudi pozdravljati predstojnike ali »šarže«: »Meltam gehorizam, tas pin ih cavs«. V prostih urah smo snazili obleko in opravo; včasih krtačili slamnik, ki je bil trd kakor opeka. Oh, to vam je bilo lepo življenje!

(Dalje prih.)

Smešnica Pri sosedovih so se pogovarjali o sedanjem svetu in njegovih slabostih. Ko se je že mnogo o tem govorilo, vstane domači hlapec ter pravi: »Veste kaj? To je res, da je sedanji svet zeló hudoben in izpriden, ali tako slab pa vendar še ni, kakor pripovedujete, ker ravno včeraj sem še srečal moža, ki je nesel zelo težak hlod na svojih ramenih domov.« A. K.

Razne stvari.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) v Ormoži ima dne 31. t. m. ob 3. uri popoldne v čitalničnih prostorih svoj občni zbor ter se vabijo vsi udje na udeležbo.

Odbor.

(Ptujška podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda priredi letošnji svoj zbor v Podvincih blizu Ptuja v nedeljo, dne 24. julija ob 4. uri popoldne z nastopnim vspeškom: pozdrav gostov, petje, govor o Cirilu in Metoda, o družbi sv. Cirila in Metoda, vpisovanje udov, poročilo tajnikovo, volitev načelnštva in zastopnika pri glavni skupščini in petje.

Načelnštvo.

(Koncert) priredi tamburaški zbor hrv. akad. društva »Zvonimir« z Dunaja v nedeljo, dne 24. julija v prostorih Mariborske čitalnice (hotel »Erzherzog Johann«). Začetek ob 8ih zvečer. Vstopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr., za rodbine 1 gld.

(Vabilo.) Šaleško učiteljsko društvo priredi v nedeljo, dne 24. julija ob 10. uri dopoldne v Soštanji zborovanje v spomin tristoletnice rojstva F. A. Komenskega. Gostje dobro došli.

(Slovesnost.) V soboto obhaja preč. g. dr. Ivan Križanič, korar stolne cerkve v Mariboru in prisednik c. kr. dež. šolsk. sveta, pri č. šolskih sestrah 25letnico ali srebrno sv. mašo.

(Slovestvo.) V katoliški tiskarni v Ljubljani je izšel 2. zvezek »Duh. poslovnika« ter stane 60 kr., pri J. Krajci v Novem mestu pa 43.—45. zvezček »Narodne biblioteke«, vsak po 15 kr.

(Svečanost.) God sv. Vincencija Pavlan, obhajal se je minoli torek posebno slovesno pri Sv. Jožefu nad Celjem. Prečast. gospod opat Ogradi iz Celja služili so pontifikalno sv. mašo, častiti P. Edvard, vikarij tamošnjih oo. kapucinov, preslavljalji so v izbrani pridigi veliko usmiljenje sv. Vincencija in njegovih duhovnih sinov, č. gg. misijonarjev, kakor tudi njegovih duhovnih hčera, č. usmiljenih sester.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali prelat msg. I. Orožen, stolni dekan v Mariboru 4 fl., dr. J. Pajek, profesor c. kr. gimnazije v Mariboru 20 fl. in dr. Fel. Ferk, zdravnik v Mariboru, poleg 50 fl. ustanovnine še darilo 50 fl.

(Kopelj.) V nedeljo se je vojak Andrej Vivot kopal v Savinji pri Celji, toda voda ga je potegnila s seboj in z vso silo sta ga še rešila oskrbnik P. Drganec in meritelj Tračnik gotove smrti.

(Posebni vlak v Postojino) z zelo znižano ceno prireja povodom glavne skupščine sv. Cirila in Metoda dne 28. julija g. J. Pavlin v Ljubljani. Vlak se odpelje ob 7. uri zjutraj iz Ljubljane in se vrne ob 9. uri zvečer iz Postojine.

(Velikonemca) odvetnik dr. Miklautz, koroški rojak in tiskar L. Kralik, česki seljak, sta največ kriva, da se je obč. zastop v Mariboru pridružil resoluciji. ki napoveduje najhuje nasprotovanje vladi, če še ostane nadalje prijazna slovanskim narodom. Prvi je resolucijo predlagal, drugi pa jo je bojévito zagovarjal. Se ve, da se gospôda v obč. zastopu ni mogla ustaviti taki velikonemški sili.

(Zborovanje.) Podružnica sv. Cirila in Metoda v Škofji vasi bo imela v nedeljo 24. julija svoj letni občni zbor pri »Lončarju« v Škofji vasi ob 4 popoldne. Vabijo se vsi družabniki in prijatelji te družbe k obilni vdeležitvi.

Predsedništvo.

(Kmetijstvo.) V Velenju je podružnica c. kr. kmetijske družbe v Gradci, toda ona le hira, ker se kmetijska družba za-njo ne zmeni in zato se spremeni podružnica še brž to leto v »vinorejsko društvo«. Čemu naj plačuje Slovenec c. kr. kmetijski družbi, če pa ona ne pozna Slovencev!

(Mladina.) V Mariboru so te dni zaprli troje dečkov, dva še hodita v šolo, eden pa se uči že čevljarije. Ti vrli mladiči so vlomili dvekrat v hlev gosp. Perka ter so odnesli od tam več kil železa in drugih rečij, kar jim jih je prišlo pod roke.

(Strela) je vdarila v nedeljo, dne 17. julija v kočo F. Ploja v Cogencih, župnije Sv. Antona v slov. goricah ter je ubila staro mater ter dojenčka, kočica pa je do tal pogorela.

(Učiteljstvo.) Mesto nadučitelja pri Sv. Ani na Krembergu je razpisano do dne 27. julija. Želeti je, da pride na to mesto mož, ki bode »list z naše gore«.

(Novo poslopje) c. kr. gimnazije v Mariboru bode v malih dneh dovršeno in je c. kr. naučno ministertvo dovolilo 5330 gld. za notranjo upravo.

(Tlaka.) V Novi Avstriji t. j. v Bosni se je v ponedeljek razglasila postava, vsled katere se odkupi tlaka, ali pa po polnem odpade.

(Duhovniške spremembe.) Preč. g. Martin Ivanc, častni korar in dekan v Šmarji pri Jelsah, je dne 18. julija umrl v 73. letu svoje dobe. — Vč. gosp. Lovre Vošnjak, župnik v Šentjuriji, prevzame posle dekanijstva in č. g. Jarnej Stabuc, kaplan v Šmarji, je postal provizor ravno tam. Č. g. Mat. Karba v župnik v Zrečah, oskrbuje tudi župnijo v Stranica.

Loterijne številke.

Gradec 16. julija 1892:	82, 68, 36, 77, 26
Dunaj » »	10, 58, 39, 55, 60

Razpis

organistove službe

pri mestni farni cerkvi v Gelji.

Podpisano cerkveno predstojništvo išče organista za mestno farno cerkev. Dohodkov je nekaj nad 400 in prosto, primerno stanovanje. Prosilci morajo dokazati, da so v vseh strokah cerkvene glasbe dobro izvežbani, osobito v orgljanju, v koralu, ter da znajo vspešno poučevati v petji. Nadarjen in glasbe več organist si tudi lahko z instrukcijami itd. svoje dohodke poveča.

Prošnje naj se vlagajo do 28. julija pri predstojništvu opatijske-mestne župnijske cerkve v Gelji. 2--2

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poroštvu, da so dobro vglasbena in iz najfinišne robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlata podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane in jih po nizkej ceni priporočuje

Albert Samassa,

strojev c. k. dvorni zvonar in fabrikant in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko. 6

Pisarica za loterijo,

katera je v tej stroki zastopna, na deželi se takoj sprejme. Več pové upravništvo »Slov. Gospodarja«. 1-2

Javna zahvala.

Podpisana sva imela svoja poslopja pri banki »Slaviji« zavarovana, a letos, koncem maja, je požar naju poslopje uničil, kmalu potem je bila škoda uradno pregledana, ter po zastopniku Vinku Čuješ v Šmarji, točno ter v popolno zadovoljnost izplačana, vsled tega to družbo vsakemu prav priporočava. Naj tudi tukaj velja geslo: Svoji k svojim!

Šmarje, dne 17. julija 1892.

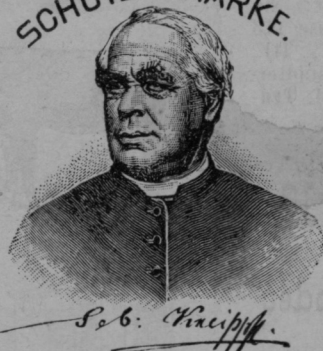
Janez Šaberl, posestnik v Pristavi.
Miha Korjan, posestnik pri Sv. Štefanu.

Naznanilo.

Prodajalnica tik cerkve v Rečiškem trgu, v zgornji Savinjski dolini, s potrebno pravico za specerijsko in manufakturno blago, odda se takoj v najem. Več pové

Janez Smodiš, 1-3
posestnik na Rečici, (pošta Rietz.)

SCHUTZ - MARKE.

Seb. Kneipp.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podobo in ponvico.**

Ako se jej primeša nekoliko 12-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **cenil redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

žlebe v vsaki velikosti. 15-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franko.

Oznanilo.

S šolskim letom 1892/93 oddajo se tri stipendije po 300 gld., t. j. tristo forintov za medicince, kateri inajo na Štajarskem dom. pravico.

Prošnje naj se pošiljajo do 1. septembra t. l. dež. odboru.

Natančneje v številki 27. tega lista.

Gradec, dne 25. junija 1892.

2-2

Od štaj. dež. odbora.

Priporočba.

Ana Radaj na Bregu v Celji blizu kopaljšča „Diana“, priporoča dobro trjasko vino liter po 36 kr., potem izvrstno istrsko črmino liter po 48 kr., najboljši pikrer, liter po 56 kr. in piščeta s salatoj vred po 50 kr. 3-3

Štajerska deželna 4-4

Rogaška slatina,

izvirek „Tempelj“ in „Styrija“.

Nova napolnitev v novi zgrajeni natakalnici, kamor se slatina naravnost izliva.

Te glavberjeve solne slatine, katera ni samo izborna sredstvo proti holeznim organov, ampak tudi jako prijetna hladilna pijača, ni zamenjati z drugimi kislinami, katere se prodajajo pod imenom: „Rogaške“.

Dobiva se pri slatinskem oskrbnistvu na Slatini pri Rogateci kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu in lekarnah.

Učenca, pošteni starišev, vsaj 16 let starega, zdravega in marljivega sprejme takoj pod dobrimi pogoji Ivan Raušl, usnar pri Sv. Juriju ob Ščavnici. 2-3

Prostovoljna prodaja.

Proda se lepa hiša z velikim gospodarskim poslopjem v trgu Ljubno v Savinjski dolini. Hiša je zelo prostorna, v dobrem stanu in pripravna za vsako obrtnijo. Stoji blizu farne cerkve in ob cesti, ki pelje v Luče. Dosihmal je bila tu dobra kréma, tudi od tujcev mnogo obiskovana, z ledenico in s hlevom za tuje konje. Zemljišča se tudi dobi zraven, kolikor bi kupec hotel.

Ogleda se lahko hiša in cena zve pri gospodu Jožefu Pustoslemšek na Ljubnem hšt. 94. 3-3

Lekarna v Ljubljani (Kranjsko)

zraven rotovža je stara čez 150 let.

Iz te lekarnе zraven rotovža g. pl. Trnkóczy-ja se vsa tukaj popisana domača zdravila, zmiraj sveža dobivajo. Zdravila se vsak dan na deželo s poštnim povzetjem in hitro razpošiljajo.

Lekarn Trnkóczy-jeve firme je pet, in sicer: Na Dunaji Victor pl. Trnkóczy, V., Hundsturmstrasse 113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkóczy, III., Radezkyplatz 17, in Julius pl. Trnkóczy, VIII., Josefstädterstrasse 30; v Gradcu (na Štajarskem) Vendelin pl. Trnkóczy; v Ljubljani Ubald pl. Trnkóczy.

Adresa na to lekarno se glasi:

Na lekarno Trnkóczy-ja zraven rotovža v Ljubljani.

Kapljice za želodec

vulgo

Marijateljke kapljice

so izvrstno uspešno, kot želodec krepilno, žlezo ločilno, odvajalno, bolečine olajšalno in slast do jedi oživljajoče zdravilo.

Sklenica stane 20 kr., tucat 2 gold., 5 tucatov samo 8 gold.

Cvet zoper trganje, (Gichtgeist)

lajša in preganja bolečine. Steklenica stane 50 kr., tucat 4 gld. 50 kr.

Planinski zeliščni sirup vulgo prsni sok, ali sok zoper kašelj za odraslene in otroke; razkroja sliz in lajša bolečine. Steklenica stane 56 kr., 1 tucat 5 gld.

Odvajalne ali čistilne kroglice ne sme bi se pogrešati v nobeni rodbini. So lahko odvajajoče, žlezo odganjajoče, zdravilo pri zabasanji, skaženem želodci, ter so na prodaj v škatulah po 21 kr.; jeden zamotek s 6 škatuljami stane 1 gld. 5 kr.

Esenca za želodec, 1 steklenica 10 kr., 1 tucat 1 gold., 5 tucatov samo 4 gold. 50 kr.

Angleški balzam, 1 steklenica 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo 4 gld.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa je najboljše zdravilo za notranjo potrebo pri kravah, konjih in prašičih itd. Zamotek z rabilnim navodom velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 fl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretgu žil, otekanji nog, otrpnjenji v boku, v križi itd. s kratka pri vunanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Vsa ta našeta zdravila se prava dobivajo

v lekarni Trnkóczyja v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

8-12